

عنوان مقاله:

ارزیابی کمی و کیفی وضعیت اکوتوریسم منطقه حفاظت شده منگشت

محل انتشار:

همایش ملی مدیریت محیط زیست و توسعه پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سیدرحیم موسوی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم محیط زیست دانشگاه شهید رجایی تهران، دبیرآموزش و پرورش

جلال ولی الهی - استادیار و مدیر گروه علوم محیط زیست دانشگاه شهید رجایی تهران

مرتضی زارعی - دانشجوی دکتری مدیریت محیط زیست علوم و تحقیقات تهران، دبیرآموزش و پرورش

خلاصه مقاله:

گردشگری یکی از بزرگترین فعالیتهای تجاری در دنیاست. گسترش بسیار زیاد فعالیتهای گردشگری در بسیاری از مناطق دنیا و به ویژه گسترش سریع این صنعت در ایران باعث شده است اثرات مثبت و منفی آن نادیده گرفته شوند در سالهای اخیر گردشگری و بازتابهای مختلف مربوط به آن در شرایط گستردهتری از جهانی سازی رخ داده است. آگاهی و پی بردن به ارزش های مناطق حفاظت شده و محیط های طبیعی یک منطقه، تضمین کنندهی اکوتوریسم پایدار آن منطقه است. طبیعت گردی باید به حفاظت و احیاء منابع اکوتوریسم کمک کند و بر پایهی الگوهای پایدار مصرف و تولید استوار باشد. منطقه حفاظت شده شالو منگشت، منطقه ای است کوهستانی، که در حوضه آبخیز رشته کوه های زاگرس واقع شده، و طبیعتاً متأثر از ویژگی های مورفولوژیکی آن است. این منطقه بدلیل حفاظت از گونه های جنگلی و جلوگیری از تخریب و قطع درختان، به عنوان یکی از مناطق 11 درصد حفاظت از منابع جنگلی در خوزستان شناخته شده است. بکر بودن و داشتن جاذبه های طبیعی مانند چشماندازهای برجسته و ممتاز نظیر ساحل دریاچه کارون 3، آبشار زیبای شیوند، وجود باغات در منطقه سادات موسوی و همچنین وجود گیاهان نادر و آندمیک، پرندگان بومی و مهاجر، تنوع آداب و رسوم جوامع محلی، و تمدن تاریخی شهر ایذه باعث جذابیت خاص این منطقه شده است. این پژوهش با هدف بررسی قابلیت های اکوتوریسمی در منطقه حفاظت شده منگشت به انجام رسید. اطلاعات مورد نیاز در این پژوهش از طریق مراجعه حضوری و بازدید میدانی، مطالعات کتابخانه ای و توزیع پرسشنامه جمع آوری گردید که باتوجه به نتایج بدست آمده این منطقه از قابلیت بالایی برای تفرج و توریسم برخوردار است

کلمات کلیدی:

ارزیابی، اکوتوریسم، منطقه حفاظت شده، منگشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/436082>

